

ΕΤΟΣ 65ον

24 Δεκεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3369)

Η ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΟΛΗ

Σάν παράδειγμα προβάλλει μπροστά μας στή σημερινή περικοπή τόν Άβραάμ ὁ Παῦλος, ἀγαπητοί ἀδελφοί. Παράδειγμα προπάντων πίστης. Πίστης ὀρθῆς, δυνατῆς, θερμῆς, ἀνυπόκριτης, ἀξιομίμητης γιά ἡμᾶς καί ἀξιοτίμητης ἀπό τόν Θεό, γιατί δέν μειωνόταν οὔτε τότε πού ἔβλεπε νά «διαψεύδονται» οἱ ὑποσχέσεις πού εἶχε λάβει ἀπό Ἐκεῖνον. Μνημονεύονται καί ἄλλες προσωπικότητες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πού ἀγάπησαν τόν Θεό, ὅπως ὁ Ἰσαάκ, ὁ Ἰακώβ, ἡ Σάρρα, ὁ Ἰωσήφ, ὁ Μωυσῆς κ.ἄ. στό ἴδιο κεφάλαιο, καί εἰδικότερα στό σημερινό ἀνάγνωσμα ὁ Γεδεών, ὁ Βαράκ, ὁ Σαμψών, ὁ Ἰεφθάε, ὁ Δαβίδ καί ὁ Σαμουήλ. Ὅλοι αὐτοί ὀνομάστηκαν φίλοι τοῦ Θεοῦ, ἄν καί δέν ὑπῆρχε τότε ὁ τόπος τῆς σύναξης, ἔστω κι ἄν τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐνεργοῦσε ἐκτάκτως στίς καρδιές τους. Μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, τόπος σύναξης τῶν πιστῶν γίνεται τό σῶμα Του, δηλαδή ἡ Ἐκκλησία Του, μέσα στήν ὁποία πνέει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο καί οἱ πιστοί γίνονται μέλη τοῦ ἰδίου σώματος κοινωνώντας τόν Χριστό. Θεμελιώδης ἡ διαφορά!

Ἡ προσωρινότητα τῆς ζωῆς

Ζοῦσε νομαδικά ὁ Ἄβραάμ, φεύγοντας ἀπό τόν ἕναν τόπο στόν ἄλλο. Ζοῦσε τή ματαιότητα καί τήν παροδικότητα τοῦ κόσμου τούτου. Ζοῦσε ὅμως καί τήν ὁμορφιά του, γιατί μέσα στόν κόσμο αὐτό συνδιαλεγόταν μέ τόν Θεό, ὡς φίλος καί πιστός δοῦλος του. Κατασκήνωνε ἐδῶ κι ἐκεῖ. Ἀκολουθώντας τό φρόνημα τοῦ Ἄβραάμ, κάποτε ἕνας ἀσκητής στόν Ἄθω, δείχνοντάς μας τό κοιμητήριο τῆς Μονῆς μᾶς ἔλεγε, γεμάτος χαρά: «Ἐκεῖ εἶναι τά μόνιμα κι ἐδῶ οἱ κατασκηνώσεις». Εἶναι ἡ ἴδια αἴσθηση πού μᾶς μεταδιδόταν ὅταν ἕνας ἄλλος δήλωνε· «νοικάρηδες εἴμαστε στό κονάκι τοῦ κόσμου, ἀπό ὦρα σέ ὦρα μᾶς γίνεται ἡ ἔξωση». Ἀκριβῶς ὅπως ὅταν βλέπει κανεῖς μέσα ἡ ἔξω ἀπό τό κελί τοῦ Μοναχοῦ τή γνωστή ἐπιγραφή «σήμερα εἶναι δικό μου, αὔριο εἶναι ἄλλου καί οὔδέποτε κάποιου». Ἄλλος πάλη μέ δάκρυα χαρᾶς ἔπιανε τά λευκά του γένεια

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 9-10, 32-40)

Οι δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοτριαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἥς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφηνον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλιναν ἄλλοτριῶν. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προοδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστιγῶν πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄποις τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττονι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

καὶ ἔλεγε δημόσια: «Τί σοῦ ἴνευ τά ἄσπρα γένεια σου, μοναχέ; Ἦρθε ὁ καιρός»!

Αὐτά, ὄχι γιὰ νὰ μᾶς καθλιεργηθεῖ ἡ φυγὴ ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια καὶ μιὰ ἥττοπαθῆς στάση στὴ ζωὴ, ἀλλῆλα γιὰ νὰ χρησιμοποιηθεῖ ἡ στάση αὐτὴ ὡς παρότρυνση γιὰ ἐνθουσιώδη ἀγώνα ἐναντίον τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος καὶ τῶν δαιμόνων πού ἀντιτίθενται στὴ σωτηρία μας. Καλοῦμε σὲ βοήθεια τὸν Χριστό κι Ἐκεῖνος, μέγας Ἀρωγὸς καὶ Καθηλιτέχνης, μὲ τὸν τρόπο πού γνωρίζει τεχνουργεῖ τὴν ψυχὴ μας καὶ ἀγιάζει τὸν χωροχρόνο μας, διασταυρώνοντάς τον μὲ τὴν αἰωνιότητα. Εὐλογεῖται ἔτσι ἡ ζωὴ μας. Ἐδῶ καὶ τώρα.

Πνευματικὰ ὀλισθήματα

Χρειάζεται βέβαια προσοχή, διότι μερικές φορές στρεφόμεστε τόσο πολὺ στὰ λεγόμενα πνευματικὰ, ὥστε ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ λησμονήσουμε ὅτι ζοῦμε μέσα στὸν κόσμο, καὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νὰ περιφρονοῦμε τὸν κόσμο καὶ τοὺς πλησίον μας ἀνθρώπους, ὑπὸ τὸ πρόσχημα μιᾶς ἀυξημένης πνευματικότητας. Τίποτα ψευδέστερο ἀπὸ αὐτό.

Πᾶνι κι ἐδῶ ὁ Ἀβραάμ, ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ἀσφαλὴ πνευματικὸ ὁδηγό, γιατί μοιλονότι εἶχε φθάσει πνευματικὰ νὰ συνομιλεῖ μὲ τὸν Θεό, ἐντούτοις δὲν παρέλειπε –Πατριάρχης μέγας αὐτός καὶ ἀρχηγός τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους– νὰ συγ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, μέ τήν πίστιν κατώκησε ὁ Ἀβραάμ εἰς τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας σάν ξένος σέ μιὰ ξένη χώρα, ζῶν σέ σκηνές, μαζί μέ τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συγκληρονόμοι τῆς ἰδίας ὑποσχέσεως, διότι ἐπερίμενε τήν πόλιν, ἡ ὁποία ἔχει στερεά θεμέλια καί τῆς ὁποίας ἀρχιτέκτων καί δημιουργός εἶναι ὁ Θεός. Καί τί ἀκόμη νά πῶ; Δέν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νά σᾶς διηγηθῶ διά τόν Γεδεών, τόν Βαράκ, τόν Σαμψών, τόν Ἰεφθάε, τόν Δαυῖδ καί Σαμουὴλ καί τούς προφῆτας, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγὴν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τούς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλυτέραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριοίσθησαν, ὑπέστησαν πολλὰς δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας (ἄνθρωποι διά τούς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπύλεια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διά τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κάτι καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διὰ νά μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

κακουχεῖται, νά ἐλέγχει καί ἄλλοτε νά χαίρει, μαζί μέ τόν ἰσά του: μαζί– καί μέσα στόν Θεό, ἀλλῆλα μαζί καί μέ τούς ἀνθρώπους. Φίλος τοῦ Θεοῦ, σημαίνει φίλος ἀληθινός τῶν ἀνθρώπων. Ἐάν τό ἕνα λείπει, τίποτε δέν ὑπάρχει.

Ἐπίσης νά προσέξουμε, ἀδελφοί μου, καί τόν κίνδυνο τῆς ἀπογοήτευσσιν πού συχνά-πυκνά χτυπάει τούς ἀγωνιζόμενους πνευματικά γιά νά ἀτονήσουν, νά χαθεῖ ἡ ἀγωνιστική τους διάθεση καί τελικά νά ἀδρανήσουν καί ν' ἀπεπιστοῦν. Ἐδῶ καί πάλι, ἡ παροϊμώδης πίστη τοῦ Ἀβραάμ μᾶς ἀναζωογονεῖ καί μᾶς τονώνει, γιατί ἂν κάποιος δοκιμάστηκε πιό πολὺ ἀπ' ὅλους τούς ἀνθρώπους στή σχέση του μέ τόν Θεό, ἀναφορικά μέ τήν ἐκπλήρωση τῶν ὑποσχέσεων Του σέ αὐτόν, αὐτός εἶναι ὁ Ἀβραάμ.

Περιμένοντας νά κατοικήσει τήν οὐράνια πόλιν

Ὁ Ἀβραάμ ἀγαποῦσε πολὺ τόν Θεό. Πιό πολὺ κι ἀπό τόν Ἰσαάκ, τόν μονακριβό υἱό του, ὅπως τό ἀπέδειξε περίτρανα μέ τό ὅτι θέλησε νά τόν θυσιάσει, ἂν καί εἶχε πληροφορηθεῖ ὅτι οἱ ἀπόγονοί του θά πληθυνθοῦν σάν τήν ἄμμο τῆς θάλασσης! Ἀγαποῦσε τόν Θεό πιό πολὺ κι ἀπό τή γυναῖκα του. Δέν δεσμευόταν ἀπό τίς αἰσθήσεις καί τήν παροδικότητα τῶν φαινομένων, τήν ἀλήθεια, ξένη γι' αὐτόν καί ὄχι δική του γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλῆλα στόχευε νά γίνῃ οὐρανο-

24 Δεκεμβρίου 2017: ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεσιπισάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως, καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητιδῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων».

Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος († 262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς,

Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἦχος: δ' – Ἑωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. α' 1-25.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀπόστολος: Β' Τιμ. δ' 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α' 1-8.

πολίτης, διψοῦσε τὸν Θεό. Γι' αὐτὸ καὶ τό κείμενο μιλάει γιὰ μιὰ πόλη ποὺ ἔχει ἀδιάσειστα θεμέλια: ἀφενὸς μὲν διότι ὁ κτίστης καὶ τεχνίτης αὐτῆς εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ἀφετέρου ὁ Ἀβραάμ, ἔχοντας γιὰ θεμέλιο τὴν ἀληθινὴ καὶ θερμὴ πίστη τοῦ στόν Θεό, ἀποδεικνύεται πολίτης οὐράνιος, νικητὴς τῶν πειρασμῶν καί, πρὶν ἀπὸ τὸν Χριστό, παράδειγμα ἀξιομίμητο στοὺς αἰῶνες καὶ γιὰ μᾶς τοὺς μετὰ τὸν Χριστό καί, μέσα πιά στὴν Ἐκκλησία Του ζῶντες.

Ἐλέγχει, λοιπόν, ἡ ζωὴ τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ τὴ κλιαρότητα τῆς δικῆς μας πίστεως, τὴ νωθρότητα στόν πνευματικὸ μας ἀγώνα, τὴν ψυχρότητα τῆς καρδιάς μας, τὴν ἀδιαφορία μας ἀπέναντι στὶς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς τουλάχιστον ἔχουμε μπροστά μας συνεχῶς τὸ μέτρο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν Ἄνθρωπο, ποὺ εἶναι ὁ Σταυρὸς Του. Νά παρακαλέσουμε, λοιπόν, ἀδελφοί, τὸν πατριάρχου Ἀβραάμ νά μᾶς τονώσει στόν δύσκολο ἀγώνα μας, μέχρις ὅτου ἀναπαυθοῦμε στοὺς κόλπους του. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἐ.Τ.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία εὐχεται σὲ ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες τοῦ φυλλαδίου **ΦΩΝΗ ✠ ΚΥΡΙΟΥ** καλὸ καὶ ἅγιο Δωδεκαήμερο καὶ εὐλογημένο παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τὸ νέο ἔτος 2018.

**Προμηθευτεῖτε τὰ Ἡμερολόγια τοῦ νέου ἔτους 2018
τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
